GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 10. **Sambata 24 Ianuariu | 5 Februariu** **1881.**

Solidaritate.*)
1860—1865.

Brasiovu, 14. Ianuariu.

VII. Cea mai momentuósa si mai grava dintre tóte cestiunile, càte s'au presentatu conferintiei natiunale dela 1/13 Ianuariu 1861, a fost si a trebuitu se fia cestiunea solidaritatii natiunale.

Dela bun'a resolvare a acestei cestiuni depindea totulu. Fara o strinsa legatura intre toti factorii natiunali, fara o pregatire si organisare a tuturoru fortieloru natiunale, fara o conlucrare comuna sincera si fratiésca, tóte incercarile de a recàstigá drepturile politice-natiunale ar' fi fost zadarnice séu in casulu celu mai bunu trebuieau se aiba unu resultatu fórte problematicu.

Adunarea cea mare de pe campulu Libertatii a fost intielesu pe deplinu marea importantia a solidaritatii natiunale, Romanii de atunci au intielesu, cà libertatea si egal'a indreptatire natiunala nu se potea càstigá, decàtu numai luptandu cu totii umeru la umeru, sustienendu natiunea romana si aperandu-o pe cale drépta cu tóte poterile in contra oricarui atacu si asupriri; ei au intielesu in fine, cà fara o strinsa uniune natiunala nu póte fi scàpare si fericire natiunala.

Intieles'a óre totu astfeliu caus'a solidaritatii natiunale si adunarea dela 1/13 Ianuariu 1861?

Este greu de a face asemenare intre aceste doue adunari. La 1848 a fosta dunatu poporulu romanu din tóte partile monarchiei, la 1861 se intruni numai o parte a asianumitei „inteligentie" ardelene; la 1848 Romanii alergau de bunavoie pe aripile entusiasmului natiunalu la Campulu Libertatii; la 1861 parte mare a membriloru a fost comandata la adunare, ear' cei ce au fost alesi au intratu in ea cu „feliurite sfieli, prepusuri si temeri."

Si conferenti'a dela 1861 a recunoscutu, cà solidaritatea natiunala, „legatur'a fratiésca intre Romani", este conditiunea principala si neaperata la ori-ce actiune natiunala, dér' ea n'a intielesu si n'a potutu intielege acést'a solidaritate intocmai asia cum a intieles'o marea adunare dela 3/15 Maiu 1848. Si eata de ce nu:

La 1848 se cerea cá totu Romanulu se conlucre dupa putinti'a s'a „la desfiintiarea iobagiei, la pazirea dreptatii, la aperarea legei si a limbei romanesci, a drepturiloru si a intereseloru natiunei romane"; la 1861 conlucrarea poporului s'a lasatu la o parte si s'a incredintiatu caus'a natiunala archipastoriloru romani. Adunarea dela Sibiiu a declaratu adeca cu unanimitate, cà „primesce asupra-si solidaritatea in tóte lucrarile ambiloru archipastori romani, ce le-au facutu si ce le voru face in interesulu natiunei romane, si cà le va dá barbati permanenti lànga densii pêna candu natiunea isi va càstigá dreptulu seu de natiune politica."

Din aceste cuvinte ale protocolului conferentiei dela 1861 resulta claru si limpede, cà ea institutise unu feliu de comitetu pentru salutea natiunala, care elu singuru, fara concursulu directu alu totalitatii Romaniloru, avea se represente natiunea si se-i pórte afacerile ei, pêna ce càstigandu- si dreptulu va deveni maiorena.

La 1848 era vorba numai de caus'a natiunala, si caus'a „bisericei romane fara distinctiune de confessiune" a fost subordinata causei natiunale; la 1861 caus'a natiunala a fost coordinata cu „caus'a confessiunala romana" si ambele aceste cause au fost „concrediute ulteriorminte archipastoriloru si barbatiloru loru permanenti."

Astfeliu, presiedintii comissiunei permanente fiindu de diferita confessiune, s'a creatu ipso facto in conducere insusi unu dualismu, care numai folositoriu nu potea se fia causei solidaritatii natiunale.

La 1848 poporulu s'a legatu prin juramentu, cà va fi una si nedespartitu in lupt'a pentru inaintarea binelui natiunei romane; la 1861 adunarea a declaratu la protocolu cà „afurisitu va fi acel'a care se va mai incercá a stricá legatur'a fratiésca intre fratii de unu sange, facêndu distinctiune de confessiune in caus'a natiunala politica."

Legatur'a fratiésca dela 1848 s'a manifestatu prin fapte; cum era inse cá declararea conferentiei dela Sibiiu se aiba unu resultatu favorabilu candu insusi constituirea comissiunei permanente, care avé se conduca destinele natiunei, s'a facutu cu distinctiune de confesssiune?

*) A se vedé Nrii 84, 100, 101, 102, 103 si 104 ai „Gaz. Trans." din anulu 1880 si Nr. 4, 5, 7 si 8 din 1881. Red.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Camer'a francesa a terminatu cu desbaterea legei de pressa, pe care a primit'o in prim'a lectura. Din desbaterile urmate a esitu o lege de presa fórte liberale. In adeveru dupa articululu 25 guvernulu renuncia cu totulu la dreptulu de a urmari atacurile contra republicei si ale presiedintelui ei, de vreme ce suveranitatea poporului este destulu de puternica, pentru cá se nu mai aiba trebuintia, se fia aperata de acusatoriulu publicu. Insusi d-lu Gambetta declarà la acestu paragrafu, cà republic'a 'si va puté ajuta si fara de garda-de-corpu. Acést'a declaratiune a presiedintelui a fostu salutata de cele mai vii aplause din partea camerei. Nou'a lege contiene pedepse numai pentru ofensele aduse domnitoriloru straini si ambasadoriloru loru.

Politic'a esterna a Republicei a fostu considerata in continu, cu deosebire inse dela cuventarea d-lui Gambetta, tienuta la Cherbourg in anulu trecutu, incóce, cu o mare neincredere din partea celorlalte state. Ómenii de statu francesi n'au lasatu se tréca nici o ocasiune fara de a accentuá in modulu celu mai neindoiosu dorinti'a poporului francesu de a vedé pacea conservata timpu càtu se pote de indelungatu. Acést'a a fostu esenti'a de capetenia a cuventarei, cu care d-lu Gambetta a ocupatu foteliulu presiedintiei camerei.

Deputatulu parisianu Spuller, redactoru alu diariului „La République Française" si unulu din ómenii de incredere cei mai intimi ai d-lui Gambetta a tienutu la unu banchetu, ce s'a datu duminec'a trecuta in Vitryle-Français, unu discursu, in care a pusu in o lumina fórte chiara politic'a ce a urmarit'o pen'aci si o va urmari si in viitoriu partidulu republicanu, alu carui siefu este presiedintele camerei. Dupa ce constatà progresele facute de ideile republicane in tiéra in cei 10 ani de republica si dupa ce glorificà „oportunismulu", care nici odata nu trece la o noua reforma, pênace n'a dusu la indeplinire pe cea inceputa, cá pe cea mai buna si mai ratiunale dintre tóte sistemele politice, incheià cu urmatórele cuvinte fórte remarcabile: „Acést'a metoda politica este unu mare càstigu. Ea nea adusu in marea nenorocire, ce amu incercatu, o adeverata mangaiere; pentru cà ei avemu se multiamimu minunat'a evolutiune plina de roduri, ce s'a intemplatu in temperamentulu natiunei si ne-a permisu se tractamu afacerile statului intr'unu spiritu cu totulu deosebitu de celu mai 'nainte. Eu mergu mai departe, d-loru! si dícu, cà déca ne amu puté cugeta preste totu o despagubire pentru acea nenorocire, atunci de siguru n'amu puté-o afla de càtu in aplicatiunea acestei politice noue, care singura ar' puté se ne mangaie pentru acele durerose perderi, ce le amu suferitu. Dér' trebue óre se renunciamu noi pentru totu-deauna la speranti'a de a repara acele perderi? Se fia óre adeveratu, cà Franci'a in nemeritat'a s'a nenorocire ar' fi perdutu si celu din urma bunu, ce se póte refusa totu atàtu de puçinu natiuniloru, càtu si ómeniloru in nenorocire: speranti'a, neinvincibil'a sperantia, ce continua a trai in adêncululu inimiloru?" Spuller declarà in fine, cà marele patriotu, care a fostu pe nedreptu calumniatu, pentru-cà a datu espressiune acestui sentimentu in cuventarea s'a dela Cherbourg.

Deputatulu Bardoux a presentatu in camera pentru a dou'a óra proiectulu seu de lege pentru a introduce la alegerea deputatiloru erasi „scrutiniulu de lista" pe departamentu in loculu actualului „scrutiniu uninominalu" pe circumscriptiune. Antai'a óra a presentatu d-lu Bardoux acestu proiectu in anulu trecutu, dupa ce se convinse inse, cà maioritatea camerei nu-i era favorabile l'a retrasu elu singuru de pe biroulu camerei. Astadi inse, candu vederile multoru deputati au suferitu o radicale transformare in urm'a alegeriloru municipali din urma, acestu proiectu are tóte siansele de a capetá intrég'a maioritate, cu care a fostu alesu d-lu Gambetta de presiedinte alu camerei; si acést'a cu atàta mai vertosa, cu catu se scie, cà intraducerea scrutiniului de liste este dorinti'a cea mai ferbinte a d-lui Gambetta. Se dice, ca d-lu Bardoux a presentatu proiectulu seu de lege numai la manifest'a dorintia a presiedintelui camerei. Cu acestu modu de alegere este mai multu cá siguru, cà d-lu Gambetta va fi alesu deputatu la viitórele alegeri in celu puçinu treidieci de departamente. Acésta manifestatiune va fi preludiulu viitórei sale alegere de presiedinte alu Republicei.

In Itali'a s'a inceputu o mare agitatiune in favórea „sufragiului universalu". Marele meeting republicanu, care era sè se tiena dílele trecute in Rom'a sub presiedintí'a lui Garibaldi, a fostu amanatu pe dílele 10, 11, si 12 Februariu. In 13 Februariu apoi resolutiunile luate voru fi publicate in o mare adunare de poporu, ce se va tiené pe „Piazza del Popolo". Guvernulu italianu va permite, dupa cum se scrie Corr. pol., desbaterea cestiunei sufragiului universalu, va impedeca inse cu tóte mijlócele ce-i stau la dispositiune desbaterea cestiunei Italiei irredente. Regele 'si-a grabitu cu trei díle reintórcerea la Rom'a numai, pentru cá se fia de faç̧ia la desbaterile consiliului de ministrii in privinti'a mesureloru, ce trebuiescu luate faç̧ia de manifestatiunea republicana.

Pap'a Leon XIII studiandu singuru actele diplomatice referitóre la conflictulu cu guvernulu belgianu ar' fi càstigatu — dupa cum ne o spune „Diritto" — convingerea, cà clerulu catolicu a mersu prea departe in lupt'a s'a contra legei scóleloru populare. Sanctitatea S'a are de gandu se prescrie in modu categoricu clerului o atitudine mai moderata faç̧ia de guvernulu belgianu.

Incercarile puteriloru europene de a impacá conflictulu turco-grecescu n'au facutu nici unu pasu inainte in dílele acestea. Caussele stagnatiunei, de care este cuprinsa cestiunea orientale, se atribuescu cu dreptu cuventu guvernului anglesu, care nu s'a pututu inca intielege cu celelalte puteri in privinti'a modalitatiloru de pertractare cu innalt'a pórta otomana. Puterile au tare in prepusu pe Angli'a, cà ea, in locu de a cautá sè-se impace conflictulu escatu, càtu se va poté mai curêndu, din contra jidaresce pe sub mana. Greciloru de siguru nu le-ar' dá man'a se purcéda faç̧ia de Europ'a astfeliu cum o facu, déca nu ar' avé din partea Angliei assigurarea, cà la casu de a isbucni resboiulu, ea va impedeca flot'a turcésca de a atacá tiermurii tierei loru.

Correspondentulu din Constantinopolu alu diuariului anglesu „Standard" 'i telegrafféza acestuia cu datulu de 31 Ianuariu urmatórele; „Am vorbitu despre cestiunea grecésca cu unu omu de statu de unu rangu inaltu si de o mare autoritate

Acest'a dise: Trebue se marturisescu, cà purtarea cabinetului anglesu este cu totulu neesplicabile. Angli'a, care intotudeauna s'a intrepusu pentru pacea orientului, de astadata 'i pune pedeci. Granville staruesce pre lenga aceea, cà Turci'a trebue se arate concessiunile cele din urma ce e dispusa se faca Greciloru; aceste concessiuni Angli'a le va mesurá cu cumpan'a construita, la conferinti'a din Berlinu si numai apoi se va pronuncia. Déca Turci'a s'ar' invoi la acést'a: atunci ce lipsa ar' mai fi de negotiatiuni asupr'a unei decisiuni luate de mai 'nainte? Turci'a a cerutu o conferintia, pentru cà avea se ofera ceva importantu; Angli'a dice: Comunicatine mai 'antaiu decisiunea vóstra noi mai antaiu vomu decide asupra ei si pe urma vomu argumentá. Acést'a nu insemnéza nici diplomatia, nici ratiune, nici dreptate."

Cá si candu Sultanulu n'ar' avé destule belele dupa gàtu, mai vine se-i amarésca dilele si insurectiunea formale a Albanesiloru, pe care acum sunt siliti s'o constate si scirile turcesci din Constantinopolu. Acést'a insurectiune pare a fi luatu de odata o mare estensiune. Lig'a albanesa a tàiatu tóte firele telegrafice, a sistatu servitiulu drumului de feru si prin acést'a a taiatu ori-ce comunicatiune cu Constantinopolulu. Acestu evenimentu causà o mare ingrijire in privinti'a viitoriului domniei turcesci in Europ'a, atàtu la Pórta càtu si in palatu. La inceputu guvernulu a voitu se tramita pe Ismail-pasi'a si pe muftiulu din Taschlidscha cu càteva bataliône la Cossovo; acést'a mesura a intrelasat'o numai pentru a asteptá raporte mai detàliate despre starea lucruriloru in Albani'a. . . .

Pórt'a otomana se arata acum — candu póte cà este prea tardiu — gata, se faca concessiuni intinse Albanesiloru, pentru a alipi mai tare de imperiu acésta vitéza si valorósa ginte. Se crede in Stambulu cà singurulu omu, care ar' mai poté se incerce cu succesu o impacare a Albanesiloru, este Dervisiu-pasi'a.

Unu succesu inse in acésta cestiune este astadi fórte problematicu, deórace Dervisiu-pasi a a devenitu fórte nepopularu la Albanesi, de candu a predatu Dulcigno Muntenegrului; cu tóte, cà nu se póte nega, ca liniscea, ce domnesce inca in sangiaculu Scutari, este meritulu lui.

Pórt'a nu prea are incredere in acésta linisce déorace — la San-Giovanni di Medua au debarcatu dilele trecute trupe, care sunt destinate pentru Scutari, — Ex-Principele Miriditiloru, Bib Doda a fostu pusu in libertate, inse nu se va reintórce la muntenii sei, ci va fi tramisu cá functionariu in Asi'a. Hodo Beg d'impreuna cu ceilalti notabili albanesi, arestati deodata cu Bib Doda, remanu inca in inchisóre cu tóte cà comitetulu executivu alu Ligei a cerutu pe cale telegrafica eliberarea loru.

Unu scomotu ce s'a latitu alaltaeri in Londr'a spune, cà Regele Greciei ar' fi decisu a dá dîlele aceste o proclamatiune càtra armata si a se duce apoi in cuartirulu generalu. Déca s'ar' adeveri acésta faima: atunci ar' fi neindoiosu, cà doue dintre marile poteri, Angli'a si Russi'a, incurageza pe Greci de a incepe unu resbelu cu Turcii.

Din Bulgari'a se scrie, cà principele Alessandru a concediatu pre ministrulu seu de interne Draganu Zankoff intr'unu modu atàtu de drasticu, incàtu cu greu credemu, cá a mai esistatu in vre-unu statu constitutionalu unu ministru, care se fi fostu demissionatu in chipulu acest'a. D-lu Zankoff a trebuitu sè se despartia de portofoliulu seu de ministru, dupa cum, constata o hartia domnésca, din caus'a tienutei sale celei indoióse in cestiunea Dunarei si din causa, cà d. Khevenhüller agentulu diplomaticu alu Austro-Ungariei pe lenga guvernulu din Sofi'a i-a facutu imputari, cà si-a calcatu cuventulu datu.

Harthi'a domnésca privitória la demissionarea d-lui Zankoff este urmatóri'a in traducere romanésca:

„Càtra d-lu Petcu Caraveloff, presiedintele consiliului de ministri. . Scumpulu meu Ministru! Au trecutu mai multu de doue septemani, de candu am adusu consiliului de ministri la cunoscintia nesce impregiurari, cari aratau, cà d-lu Zankoff a avutu in afacerile comisiunei dunarene o atitudine cu totulu dubiósa, si v'am rugatu, se-'mi aduceti la cunoscintia hotarirea Vóstra in privintia aceleia. Esplicarile dintre d-lu Zankoff de o parte si d. Khevenhüller si Baldiman de alta parte — esplicari provocate de d-lu Khevenhüller si date in presenti'a agentiloru diplomatici rusescu si nemtiescu — nu mai lasa nici o indoiéla in privinti'a tienutei d-lui Zankoff. Durere, acest'a nu este singurulu casu de acést'a categoria; Ve aducu aminte numai de casulu Walter*). Pentru a salvá demnitatea guvernului bulgarescu am consideratu si considerezu cá necesaria departarea d-lui Zankoff din cabinetu. Am crediutu, cà in urm'a acestoru regretabile incidente d-lu Zankoff va crede singuru de oportunu a-'si dá demissiunea. Totu asemenea am crediutu, cà-'lu veti face D-Vóstra se iè o asemenea decisiune. Pentru-cà, o repetu, este vorb'a, se mantienemu intacta onórea si consideratiunea guvernului bulgarescu. De vreme ce acést'a inse nu s'a intemplatu si Sobranja (camer'a) mane va fi inchisa, me vedu constrinsu se ceru dela d-lu Zankoff, se-'si depuna portofoliulu de ministru de interne si ve rogu pe D-vóstra se-'mi presentati mainte de inchiderea sessiunei camerei pe succesorulu seu. Remanu scumpulu meu Ministru, alu d-vóstre binevoitoriu.

Sofi'a in 29 Decembre 1880.

Alessandru.“

Acestu actu probéza, credemu, in de ajunsu, cà agentulu diplomaticu austriacu se bucura in Sofi'a de órecare influintia.

*) Acest'a se referesce la fug'a favorisata de d. Zancoff in modu oficiosu, a lui Walter, unu conducétoriu alu insurgentiloru macedoneni, care fusese arestatu in Sofi'a si avea se fia estradatu Austriei. Red.

Sebesiu 25 Ianuariu c.

Déca s'ar aflá cineva, care se nu scia, cumcà in anulu acest'a espira mandatele deputatiloru dietali, presemnele, ce se presenta de astadata atàtu de timpuriu, l'ar convinge pe deplinu, cà ne aflamu in presér'a de alegeri pentru dieta. Este lucru naturalu, cà in cercurile electorali, cari au tramisu deputati pe barbatii increderei loru, acesti deputati se vina, se bata la usia alegatoriloru, cá se se convinga, déca mai posedu increderea acestor'a séu nu.

Se intielege de sine, cà noi Romanii cá passivisti nu putemu astepta asemeni óspeti, cu tóte acestea avemu si noi óspetii nostri, cari aparu in ajunulu alegeriloru dietali, si acesti óspeti sunt agentii pentru traficarea de cercuri electorale — Ghesieftarii. Nu sciu déca publiculu romanu cunósce acestu ramu nou de industria intre Romani? Acesti ómeni nu sunt altceva decàtu speculanti cu popularitatea loru cu bun'a creditia a alegatoriloru romani in folosulu loru privatu. Ei se impartu in mai multe categorii dela toptangii (cari vendu cu redicat'a), pêna la sfèrnari dupa cum cercululu influentiei unuia séu a altuia intr'unu anumitu cercu de alegere este mai mare séu mai micu. Càte unu toptangiu de cei mari dispune de mai multe cercuri. Marf'a cu care speculéza ei sunt cercurile de alegere romane séu cu alte cuvinte: consciinti'a politica a Romaniloru.

Aceasta marfa are trecere. Esistu in Pest'a si in alte locuri multi Evrei, Macedo-grecotei, Armeni, ba chiaru si Unguri, cari inzestrati de fortuna cu multa avere, dela natura inse cu putini creeri, cari nu au alta dorintia mai ferbinte, decàtu de a fi alesi de deputati. Deórace acestu soiu de ómeni inse in viati'a loru n'au facutu nimica, pentru cá se 'si fi potutu càstiga increderea vr'unui cercu electoralu, ei suntu gata a cede o mica parte a averei loru pentru a 'si càstiga cu bani acea onóre, pe care almintrea nu o merita.

Eata musterii cei grasi pentru marf'a toptangiiloru nostri, cari locuiescu séu in capitala séu in provincia, dupa cum ceru interesele loru comerciale. Este lucru naturalu, cá àceste doue soiuri de omeni se intre la tocméla unii cu altii.

Cu càtu musteriulu este mai putinu cunoscutu in cutare cercu de alegere romanescu, cu atàtu mai bine, fiindu-cà cu atàtu mai mare trebue se fia si pretiulu, eara déca respectivulu musteriu se intempla a fi chiar' inimicu neimpacatu alu Romaniloru, atunci pretiulu oferitu trebue se fia fórto respectabilu, fiindu-cà toptangiulu dovedesce, cà de $2 \times 2 = 4$, cà costa fórte multa truda si osteneala pentru cá se se faca pe Romani, cá se aleaga de deputati chiaru pe inimicii loru.

Dupa-ce aceasta afacere s'a regulatu spre multiamirea ambeloru parti, dupa ce pretiulu cutarui cercu de alegere (póte fi unulu séu mai multe) s'a stipulatu, cu consideratiune la tóte impregiurarile si anume cu consideratiune la numerulu acelora, cari au de a participa la acelu pretiu, in fine dupa ce s'a datu si arvuna si s'au luatu tóte cautelele pentru asigurarea Ghesieftului: apoi toptangiulu pléca in cerculu, resp. in cercurile de alegerc arvunite, spre a realisá afacerea. Aci indata toptangiulu aduna pe detailistii si pe sfèrnarii sei si dupa ce s'au intielesu despre impartirea pretiului spre multiumirea tuturoru si dupa ce s'a preliminatu o sumulitia corespundietória pentru una cuantitate de vinarsu, pentru a pune pe alegutorii romani in stare de a nu sci ce facu, atunci respectivulu cercu electoralu pe trei ani este vendutu, cá si prin actu notarialu. Se intielege de sine, cà partea leului cade in pung'a toptangiului, eara bietii detailisti si sfèrnari sunt siliti a se multiumi cu càte unu bacsisiu mai modestu.

Dela vendiarea lui Cristosu prin Jud'a, nu cunósce istori'a alta traficare mare mare decàtu la finitulu seculului trecutu, candu unii prinçisiori din Germani'a spre a 'si mari veniturile vindea pe supusii loru Anglesiloru, cari apoi ii tramitea la Americ'a, cá sè se lupte cu selbaticii indigeni si se fia macelariti de acestia, in loculu Anglesiloru.

In seculului nostru inse, supranumitu celu luminatu, nu se mai intempla asemeni traficari de càtu in Africa centrala, unde capeteniile Negriloru isi vendu pe supusii loru cei selbatici cá sclavi, tocmai asia, dupa cumu facu traficantii nostri cu alegatorii romani, cu aceea deosebire numai, cà la noi sclavi'a este oprita prin legi. . .

Acesti traficanti in interessulu loru personalu bine intielesu sunt de regula cei mai aprigi passivisti si acést'a trebue se le convina, pentru cà, déca Romanii in genere s'ar' dechiará pentru politic'a activitatii, atunci speculantii si-ar' perde acele domenuri, cari dela anulu 1869 incóce le aduce unu venitu siguru la fiacare trei ani. Eu credu cà déca s'ar' candidá in cercuri electorali romanesci deputati romani, acesti'a ne avendu avere nu voru puté satisface setea de bani a traficantiloru, eara pe de alta parte traficantii fagia cu candidatii romani nu ar' puté sustiené pe strainii cu bani (? Red.) fiindu-cà s'ar deochiá inaintea alegatoriloru.

Cunoscu passivisti fórte sinceri si onesti in convingerile loru ale càroru pareri, desi nu le impartasiescu dér' le stimezu. Acestoru pasivisti sinceri si sociloru loru de principii le dicu, fara a me lasa in apretiarea passivitatiei si activitatiei, numai una si adeca, cà este timpulu supremu, cá intr'unu modu órecare sè se puna odata capetu traficarei de cercuri electorale romanesci, care a dejositu si dejosesce asia de multu pe Romani inaintea strainiloru. Cine a urmaritu cu atentiune diarele neromane din tiéra, cine a avutu ocasiune a vorbi cu straini si anume cu Maghiari despre atitudinea politica a Romaniloru, a fost de multeori plesnitu in fagia cu calumniia, cà Romanii n'ar' avé lipsa de drepturi politice, deórece o punga cu bani pentru conducétori si o bute de rachiu pentru alegétori ar' fi de ajunsu spre a cuceri ori-care (? !) cercu electoralu romanescu.

Zace in interesulu natiunei de a spalá aceasta pata de pe fagi'a Romaniloru, punendu stavila traficului cu cercuri electorale acestui fètu degeneratu àlu passivitatii.*)

In fine pe traficanti ii provocamu categoricu, cá sè se lapede de nerusinat'a loru industria dejositóre pentru natiunea romana, fiindu-cà la din contra se voru aflá Romani, cari prin reproducere de fapte concrete ii voru denunciá si ii voru stigmatisá inaintea natiunei romane.**) n—u.

Articlulu d-lui Maiorescu din „Deutsche Revue.“

(Urmare.)

In Romani'a, in fine, s'au schimbatu vremurile de la 1775 si 1812. Nu mai e cu putintia de a intrebuintiá acést'a tiéra cá pe o masa mórta, cá pe o mince intre puterile invecinate. Domni'a corupta a fanariotiloru, favorisata sistematicu din Constantinopole, a incetatu, incetu inse con-

*) In adeveru politic'a passivitatii absolute, adeca a abtienerei totale dela alegeri, a favorisatu multu trebsiórele traficantiloru, nu se póte inse admite, cà traficulu electoralu insusi ar' fi numai o urmare a „passivitatii“, càci atunci la Maghiari, cari sunt cei mai activi la alegeri, ar' trebui se lipsésca cu totulu acestu traficu, ceea ce inse inca la nici-o alegere nu s'a intemplatu; din contra traficulu la ei se face in proportiuni fórte mari, cu deosebire in favórea guvernului, care ar' voi se ocupe tóte bancile din camera cu mameluci. Banulu e ochiulu dracului, si nu numai unu Maghiaru a cadiutu pêna acuma victima privirei lui infernale. Red.

**) Déca d. corespondentu, precum ne asigura, posede date concrete, atunci se iésa afara cu ele fara intardiare, se nu se lase pe omeni'a traficantiloru, ci se ni-i arate cu degetulu, cá sè ne scimu feri de ei. Red.

tinuu s'a transmisu o propria vietia nationala in vinele corpului iei; ea se simte apartienendu rasei latine, a primitu institutiile de cultura ale apusului si a inceputu a le pretiui, se observa o literatura incepatóre si inainte de tóte se observa unu faptu, care nu esiste intre alte parti in estensiunea acést'a, cà toti ministrii ei, toti profesorii ei de universitate, marea maioritate a deputatiloru, a senatoriloru, a prefectiloru si a judecatoriloru din Romani'a, sunt ómeni cu o cultura sistematica primita in Françi'a, Germani'a, Austri'a, Belgi'a, si familiarisati cu succesele precum si cu trebuintiele culturii apusene a Europei. E numai o consecuentia a acestei stari de lucruri, déca in fruntea statului romanu e o dinastia din cea mai insemnata casa domnitória a Europei apusane.

Adi nu mai e de ganditu la o rapire de tiera in felulu apucaturiloru de mai 'nainte ale artei politice austriace si russesci, nici la o ingaduire indolinta din partea Romaniloru de astadi càci ori-cine 'si aduce aminte, cum in primavéra anului 1878 tenerulu statu s'a opusu tuturoru amenintiariloru Rusiei pentru Basarabi'a si a esialonatu mic'a s'a armata spre a incepe cu Russi'a de la San Stefano, cu aliatulu seu de pêna atunci, o lupta pe mórte si pe viétia. Numai inaintea vointiei colective a Europei, esprimate in tractatulu de la Berlin, a trebuitu sè se incline Romani'a, de-a cedatu pacinicu Basarabi'a.

Se intielege, ca Romani'a singura, cu cei 145,000 de ómeni armata si vre-o 300 de tunuri cá putere estrema, in casulu unui resboiu, n'ar' fi in stare de-a se opune cu succesu vre-uneia din marile puteri invecinate. Dér' in ordinea lumii acesteia e prevediutu, pare-se, cá in „concertulu" europénu alu puteriloru mari sè se afle totu-deauna càte-va voci fórte disarmonice; asia dér' armat'a romana, invapaiata si insufletita de curentulu entusiasmului nationalu, ce se póte stabili cu inlesnire, e indestulu de capabila de a opune o resistintia fórte inderetnica, pêna ce dintr'o parte óre-care a Europei i-ar' veni ajutoriu. Pe lenga astea, nu trebuie se uitamu; cà Romani'a singura are mai multa populatie (unita cá statu si cu totulu omogena) si aprópe totu atâta suprafatia teritoriala cá Serbi'a, Muntenegrulu, Bulgari'a si Rumeli'a orientala la unu locu.

Nu e nevoie de a insistá prea din cale afara asupra testamentului lui Petru celu Mare, care ar' fi apocrifu, dupa cum se dice, nici de a crede pe cuventu scrierea lui Fadeieff privitóre la tielurile politicei rusesci. Unu lucru inse s'a stabilitu dupa ultim'a evolutiune a cestiunii orientale: La caderea apropiata a Turciei europene, Rusi'a numai apare cá aparatoru naturalu alu crestinatatii contra islamismului (càci crestine sunt Austri'a si Franci'a asemenea), ci cá mandataru specialu alu intereseloru ortodocse si slave. Si romanii stau in legatura cu Russi'a prin ortodocsie, slavismulu inse 'i desparte de Russi'a. In secolulu nostru a scadiutu inse importanti'a unoru forme religióse speciale, dér' s'a accentuatu in locule insemnatatea consciintiei nationale. Deci, in politic'a rusésca, ortodocsi'a e cój'a, slavismulu simburele tendintieloru.

Déca, dupa programulu lui Fadeieff, Rusi'a voiesce, pentru a resolve cris'a orientala, crearea unoru mici principate autonome, cari se fia unite intr'unu interesu comunu cu stapanitorulu rusescu prin inrudire óre-cum séu prin nationalitate, atunci Romani'a 'i sta in cale. Identitatea credintiei religióse 'i va uní totu atàtu de puçinu, precum a unitu catolicismulu din Austri'a pe Germanii cu Italianii. Societatea in Romani'a e in esintia ireligiósa; de dragulu crucii ortodocse nu se va ridicá o mana in Romani'a. Astfelu nu e cu putintia o directie comuna intre Slavii din Balcani si Romani; tendintiele loru stau verticalu peste olalta: privirea slavului e indreptata spre nordu, a romanului spre apusu.

Astfelu standu lucrurile, remane se intrebamu: déca Rusi'a a fost prudinta, candu le-a luatu romaniloru atàtu de repede si fara scrupulu ultim'a loru bucata de Basarabie? Ilusia stateloru crestine ortodocse, cari ar' fi se se ridice sub scutulu Rusiei pe ruinele Turciei, s'ar' mai fi potutu mantiené póte càtu-va timpu. Dér' candu Rusi'a, sub pretestulu apararii crestine contra Turciloru, ia Romaniei crestine o bucata din Basarabi'a: atunci masc'a ortodocsa a cadiutu inainte de vreme si nu mai remane de càtu lupt'a de rasa intre slavu si latinu.

In lupt'a acést'a Romania se simte una cu aspiratiunile culturii europene si intr'o ora plina de insemnatate a primitu de la congresulu din Berlin insarciuarea de-a 'si pune piciorulu in partea resaritêna a teritoriului balcanicu prin luarea in primire a Dobrogei, pe càndu in acelasiu timpu Austri'a, dupa o insarcinare analoga, a luatu in posesiune Bosni'a si Hertiegovina in partea apuséna. Principatele slave ale Balcaniloru suntu asiadér' prinse intre doue clesti neslave.

Vederile espuse mai susu, a caroru urmare naturala resulta se fia inclinarea Romaniei spre sfer'a puterii austriace, sunt impartasite de unu mare numeru de ómeni politici romani. Indeosebi ele resuma convingerea unoru membri conducêtori ai partitului junei drepte.

Daudu-se prin acésta terenulu pentru o influintia legitima a Germaniei si Austriei intre romani, ar' trebui in adeveru sè se intreprinda cu tarie esplótarea lui atàtu in folosulu Austriei, càtu si in alu Romaniei. Càci pe de o, parte Rusi'a este in orientalibus unu agitatoru cu multu mai abilu de càtu Austri'a si scie, sub áparinti'a intereseloru „nationale" mai cu séma, se pornésca pe multi romani in contra Austriei (cá acum in cestiunea dunaréna si in privirea junctiunii cu proiectat'a cale ferata din Bulgari'a); pe de alta parte, imprudinti'a politicei interióre a Unguriloru in contra Romaniloru austriaci nu prea e facuta de-a favorisá o prevenitóre mergere impreuna a Romaniei libere cu Austri'a.

Dér' dificultatile acestea sunt mici si trecêtóre in raportu cu scopulu mai mare si permanentu; si deca se va afla in esintia vointi'a statornica din amendoue partile: form'a confirmarii ei va trebui sè se afle.

Acest'a este articlulu d-lui Maiorescu. Se cuvine acuma se citamu si parerile contrarie. „Romanulu", principalulu organu alu partitului liberalu, adreséza d-lui Maiorescu intrebarea, cà déca vederile sale politice sunt, cá Romanii sè se puna in vrajba cu toti vecinii loru slavi si sè se „incline spre sfer'a puterii austriace", de ce „betran'a si jun'a drépta" n'a combatutu impreuna cu liberalii program'a panslavista a senatorelui Gr. Mihaiu Sturdza? De ce a accusatu pe d. Bratianu, cà in tóte afacerile este numai unu servitoriu umilu alu Germaniei si Austro-Ungariei? Dupa acést'a arata, cà d. Maiorescu a scrisu unu neadeveru istoricu candu a disu, cà resturnarea principelui Cuza si suirea pe tronu a lui Carolu a fost unu „inelu in lantiulu politicei prussiane." Eata ce dice „Romanulu":

„Nu este asia de june d-lu Maiorescu, cá se nu scie, cà revolutiunea dela 1866 s'a facutu prin conlucrarea tuturoru partiteloru, afara din grupulu care guverná, a tuturoru barbatiloru betrani si juni, din stang'a si din betran'a si jun'a drépta, intre cari erau dd. Mavrogeni, Lascar Catargi, Petre Carp, George Cantacuzino, N. Blaremberg, Constantin Gradisteanu, Dumitru Ghic'a, Dumitru Sturza, Ioanu Ghica, George Stirbei, Golescii toti, George M. Ghica, Alesandru Lahovari, (de nu ne insiala memori'a); d. Maiorescu nu este atàtu de copilandru, cá se nu fi uitatu, cà comitetulu revolutiunii otàrise a proclamá de domnu pe principele Napoleon. Cà 'n nóptea dintre 10 si 11 Februariu s'a facutu o sucitura, — cá se nu dicemu mai multu — si in program'a ce se otarise si in numirea domnului, propuindu-se dimineatia comitele de Flandra. Cà Imperatorele Napoleon s'a superatu fórte, candu a aflatu inlocuirea principelui Cuza cu comitele de Flandra, banuindu o intriga orleanista. Cà in fine Napoleon III a propusu s'alegemu noi, intre dóue rude ale sale, mai antaiu pe principele de Leuchtenberg si apoi pe principele Carolu de Hohenzollern?"

Dupa acést'a organulu liberalu intréba: Ce dispretiu redica d. Maiorescu asupra tierei candu spune strainiloru cà tóte partitele, cà toti fii ei cei mai eminenti s'au intrunitu spre a resturná unu Domnu dupa ordînile unui Bismarck etc.? Apoi combate asertiunea, dupa care Domnitoriulu Carolu ar' fi fost unu „cuiu infiptu in carnea Habsburgiloru." Ce este Domnulu Romaniloru, vediù natiunea si lumea tóta in resbelulu dela 1877. Romanu si numai Romanu a fost la 1866, cá si la 1877.

(Va urmá.)

Retiparirea cartiloru bisericesci romane.

Raportulu

privitoriu la revisuirea si editarea càrtiloru bisericesci, presentatu comissiunei santului Sinodu de prea santitulu Melchisedecu, Episcopulu de Romanu, in sessiunea de tómna a anului 1880.

(Urmare si fine)

5. Revisuirea càrtiloru bisericesci se va incepe dela cele mai puçinu voluminóse si mai desu intrebuintiate, precum sunt: Orologiulu-Ceasoslovulu, Evchologulu-Molitvelniculu, Liturghiarnlu, Psaltirea, Evangeli'a, Apostolulu, apoi voru urma cele mai voluminóse si mai costisitóre, precum: Octoihulu, Triodulu, Penticostarulu, Mineele lunare, Tipiculu, Bibli'a, s. c. a.

6. Déca, dupa revisuire si aprobare, vre-unulu dintre Ierarchi, séu alta persóna, ar' voi a tipari vre-o carte bisericeasca cu cheltuiala s'a in tipografi'a bisericeasca, atunci, platindu costulu tiparului, va puté dispune de càrtile tiparite dupa buna-vointi'a s'a.

7. Càrtile, ce se voru tipari cu cheltuial'a statului, voru fi incredintiate directorului tipografiei, care le va distribuí unde trebuinti'a va cere, si va incassá pretiulu loru, carele totu-deuna trebue se fia moderatu, representandu analogi'a capitalului cheltuitu cu tiparirea si unu procentu moderatu, conformu cu acelu stabilitu in tiéra de cassele de creditu ale statului, spre a se inlesni cumperarea cartiloru de cei ce voru avé nevoie de densele. Directorulu va dá comptu in fia-care anu Santului Sinodu de banii incassati de pe tiparirea si vendiarea cartiloru. Sinodulu va regulá cele de cuviintia pentru pastrarea si intrebuintiarea escedentului ce ar' resulta.

8. Candu tipografi'a isi va formá capitalulu in deajunsu pentru intretienerea s'a, va incetá ajutoriulu datu de statu, si ea va continuá a functioná prin propriele sale mijlóce.

9. Directorulu tipografiei trebue se fia o persóna distinsa, atàtu prin sciintia càtu si prin onestitate, si se depuna si o garantia, in valóre egala cu sum'a de bani ce i se va incredintiá spre administrare.

Sciintia i se cere, pentru ca se póta esecutá tiparirea cu cea mai mare fidelitate si esactitate, pentru cá se nu se introduca in càrti gresieli si omissiuni, precum aceasta, din nenorocire, s'a intemplatu la editarea cartiloru bisericesci sub reposatulu Metropolitu Nifon, candu, din lips'a unui directoru competentu, s'au strecuratu o multime de gresieli in cuvinte si omissiuni de intregi frase. ceea ce a compromisu fórte càrtile acelea. Directorulu tipografiei va fi alesu de Sinodu in intielegere cu ministrulu de culte, si aprobatu de Domnitoru. Elu va fi salariatu, va administrá tipografi'a cu avutulu ei sub controlulu Sinodului impreuna cu ministrulu de culte, pêna candu tipografi'a se va intretiené de statu, ear', dupa ce ea va avé mijlócele sale de intretienere, va remané numai sub controlulu Santului Sinodu.

10. Inaltu Prea santitii Metropoliti si Prea santii Episcopi se iè mesuri, cá pêna la realisarea noueloru editiuni a càrtiloru bisericesci se nu tolereze a se face de càtra bisericasi, in limb'a cartiloru bisericesci esistente, nici o schimbare séu innovare arbitrara, nici sè se adopte prin biserici vre-o editie noua de càrti bisericesci, abatuta dela vechile editii, si care s'ar' fi facutu fara censur'a si aprobarea Sf. Sinodu; càci numai asia se va puté infrena passiunea de innovatiuni, care de unu timpu a cuprinsu pêna si pe cei mai puçini càrturari de a se aréta progresisti, modificandu dupa capulu loru espressiunile càrtiloru bisericesci, chiaru si unde nu trebue modificate. Vomu aminti d. e., cà preotii chiaru in Bucuresci credu, cà dicerea, pururea: ar' fi de origine slava, si o si lapeda, inlocuindu-o cu totudeuna, si alte de asemenea abateri provenite din ignorantia si arogantia.

11. Inaltu Prea Santitulu Metropolitu Primatu, presiedintele Santului Sinodu, se staruésca, in numele Sinodului si intregei biserici romane, la guvernulu M. S. Domnului Romaniei, cá aceste mesuri propuse de Santulu Sinodu pentru tiparirea cartiloru bisericesci sè se aplice fara intardiare prin procurarea mijlóceloru necesare pentru infiintiarea si intretienerea tipografiei cu personalulu trebuitoru, atàtu pentru tiparire, càtu si pentru revisuirea cartiloru bisericesci. La sessiunea viitóriu Inaltu Prea Santi'a S'a va incunosciintia pe St. Sinodu despre mesurile ce s'ar' fi luatu pentru infiintiarea tipografiei, pentru ca Santulu Sinodu se póta indeplini cele ce se ceru din partea s'a pentru neintardiata ravisuire si editare a cartiloru bisericesci.

Episcopu: ***Melchisedec.***

Budapest'a 2 Februariu 1881.

Vinu a ve incunosciintia, cà Balulu Romanu, care se va arangiá aci in favorulu Societatii de lectura „Petru Maioru" a Junimei romane din Budapesta va avé locu in 21 Februariu 1881 st. n. in localitatile dela Hôtel „Europ'a."

Comitetulu arangiatoriu este compusu din domnii: Gerasimu Ratiu, presiedinte, Emil cav. de Puscariu si Alesandru Duma, vicepresiedinti si din membrii: Constantin cav. D'Aldulean, Emil Bárdosi, Virgil Bogdanu, George Creniceanu, Joanu Dragosu, Jacobu Maioru, Joanu Negreanu, Ladislau B Papp-Szilágyi, Aurel Popoviciu, Emil Porutiu, Nicolau Radneanu, Juliu Schelegianu. — In pausa se va presentâ joculu nationalu „Calusieriu."

(Bilete de intrare se potu capetá in cancelari'a comitetului arangiatoriu (Belváros váczi utcza, 13. sz. 11. emelet, 30. ajtó) la órele 10—12 a. m. si 4—5 p. m. — Biletu de persóne 4 fl. Biletu de familia pentru 2 membrii 7 fl.; de aci in susu dupa fia-care membru a familiei 2 fl.)

Ve rogamu, se dati publicitatii si urmatoriulu apelu:

Càtra On. Publicu Romanu!

Cu ocasiunea arangiarii unui balu romanu in favorulu Societatii de lectura „Petru Maioru" ne luamu voia si in acestu anu a ne adresá càtra intregu publiculu romanu, care ne-a datu si in trecutu atàte dovedi de bunavointia, cá considerandu de-o parte insemnatatea Societatii de lectura pentru junimea nóstra, de alta parte midilócele nesuficiente, de cari ea dispune, — se binevoiésca a contribui dupa putintia cu o suma ori-

câtu de mica la scopulu propusu, care tientesce la esistenti'a si asecurarea venitoriului acestei Societati.

Societatea in presinte dispune de unu fondu de 2000 fl., gratia concursului binevoitoriu, ce in trecutu s'a manifestatu pentru ea; acestu fondu inse ar' trebui inmultitu celu puçinu la 7—8 mii de fl., pentru cá acésta Societate se-si véda esistenti'a pentru totu-déuna asecurata. Comitetulu subscrisu voindu a promové ajungerea acestui resultatu, speréza si in anulu acest'a a poté adauge o suma insemnata la fondulu de pêna acuma, cá astfeliu junimea nóstra se o vedemu prosperandu successivminte pe terenulu culturalu.

Jertf'a, ce o vomu aduce cu totii, va fi a progresului junimei si a venitoriului natiunei.

Ofertele binevoitóre, ce le vomu cuitá in publicitate, ne rogamu a le tramite curatorelui Societatii, Ilustritatei Sale Domnului Ioanu cavaleru de Puscariu, jude la inalt'a Curte de apelu (Budapest'a, Wesselényi utcza 4 sz.), pêna in 25 Februariu.

Domniloru colectanti le esprimemu de acuma multiamit'a nóstra sincera pentru binevoitoriulu concursu si ostenél'a, ce o voru aduce in interesulu causei.

Budapest'a 1 Februariu 1881.

Cu deosebita stima.

In numele societatii „Petru Maioru“ :

George Serbu presiedinte alu societatii, deputatu dietalu si advocatu.

In numele comitetului arangiatoriu:

Gerasimu Ratiu presiedinte.

Emil cav. de Puscariu, Alessandru Duma vicepresiedinti.

Diverse.

(Reuniunea romana de gimnastica si de cantari) de aici 'si va tiené Adunarea generala pe anulu 1880 Dumineca in 1/13 Februaria 1881 in Sal'a de desemnu a gimnasiului romanu, la 3 óre postmeridiane. On. Domni membrii sunt rugati a luá parte in numeru câtu se póte mai mare, càci neadunandu-se in numit'a dî majoritatea membriloru, in Duminec'a procsima, adeca in 8/20 Februariu 1881 se va tiené Adunarea generala cu càti voru fi presenti

Brasiovu in 3/15 Februariu 1881.

Pentru Comitetu:

Iuon Lengeru presiedinte. Dr. Ioanu Bozoceanu secretariu.

(Reuniunea romana de gimnastica si de cantari) de aici arangéza Dumineca in 1/13 Februariu 1881 in Sal'a Redutei cunoscutulu seu **Balu-Calicot** (fara masce) cu toaleta prescrisa, dupa cum urméza:

a) pentru dame dansatóre: haina de cretonne séu satin, scurta si simpla de culóre séu rosa séu albastru deschisa; garnitura de matasa si flori precum si podoaba de feliulu acesta sunt oprite.

b) pentru dame nedansatóre toileta de salonu.

c) pentru domni; toaleta négra de salonu; manusi paille séu albe.

Pretiulu biletului de intrare de persóna 1 fl. 50 cr.; pentru membrii Reuniunii 1 fl. Biletu de galeria à 2 fl. v. a.

Membrii Reuniunii 'si voru cumpera biletele dela casariulu secundariu alu Reuniunii, D-lu G. Zanescu, in localulu primei bance transilvane strad'a teatrului: éra nemembrii la boltele D-loru M. & L. László si fratii Simay precum si sér'a la cassa.

Stofele pentru toalet'a dameloru sunt a se vedé in boltele D-loru M. & L. László si fratii Simay.

(Recrutarea.) Aflamu, cà Marti in 8 Februariu se voru trage la sorti, in sal'a Magistratului la 9 óre a. m. junii nascuti in anulu 1861, cari voru avé sè se presente cu finea lui Martiu la recrutare.

(„Serat'a de novitati“) ce a arangiat'o corpulu oficeriloru garnisónei din Brasiovu Mercurea trecuta, a fost cercetata de unu publicu fórte frumosu si numerosu din tóte natiunalitatile. Capel'a militara sub conducerea bravului maiestru Kraus a esecutatu mai antaiu 6 piese nóue, dupa cari s'au redicatu mesele si a urmatu jocului.

(Prandiu la Curtea romana.) Marti'a trecuta Domnulu si Dómn'a Romaniei au datu unu prandiu in onórea Esc. Sale principelui Ourousoff, tramisu estraordinaru si ministru-plenipotentiaru alu M. S. Imperatului Russiei. La acestu prandiu au fost invitate peste 40 persóne, intre cari: Metropolitulu-Primatu si Metropolitulu Moldovei, ministrulu de esterne Boerescu, d. C. Bosianu, senatoru; generalii Haralambie, Cernatu, Manu si Calinescu s. a. s. a.

[Statistic'a diuareloru in Ungari'a.] In anulu 1881 aparu 356 diuare maghiare (façia cu 367 in anulu trecutu) intre cari 168 in Pest'a si 188 in 77 alte orasie (façia cu 188 in Pest'a si 179 in 77 ale orasie in anulu 1880); mai departe 120 diare germane (façia cu 114 in an. 1880); 56 diare slave (façia cu 61 in an. 1880); 20 diare romane (façia cu 16 in an. 1880); 3 italiane, un'a ebreica, un'a francesa. La olalta cu cele maghiare 558.

[Mijlocu infalibilu de a se marità.] — Fetele ne voru multiami pentru urmatoriulu mijlocu infalibilu, spre a gasi unu soçiu: Unu june olandezu, nobilu si avutu, voindu sè se insóre, aretà proprietatile sale feteloru, pe cari le scieá, cà se interesá pentru elu. Voindu se 'si aléga un'a 'i veni in gàndu se le invite pe tóte la o serata, si puse dinadinsu o matura dinaintea usiei. Unele se impedecá de ea, altele saréu peste dênsa, altele, in fine, o impingea cu piciorulu. Numai un'a se plecà incetinelu, redicà matur'a si o puse intr'unu coltiu. — Din acestu momentu alegerea junelui era facuta: Cea din urma fata deveni soçi'a s'a, si fù o gentila si buna menagera, o dulce consórta.

(Urmarile jocului de hasardu.) Unu diaru, ce apare in Mentone, impartasiesce urmatoriulu casu petrecutu in Monte Carlo (Monaco) Martia trecuta: „Unu barbatu esi palidu si fórte iritatu din sal'a de jocu si strigà: „Sunt perdutu, numai mórtea me póte scapá? Am perdutu 200,000 de franci.“ Usierii dela casina voieau se'lu linisteasca, neuorocitulu inse nu voí se auda nimicu si scotiendu unu revolveru isi trase unu glontiu in capu. Servitorii alergara in graba la elu si spalara sangele de pe scari; in interiorulu salei inse jocului la rulina se continuá in liniste.“ — In Nizza s'a intemplatu de curêndu unu casu analogu, impuscandu-se la tiermulu marei unu domnu de vreo 60 de ani, care isi perduse toti banii la rulina.

Nr. 165/1881. 3—3

Publicatiune.

Observatiunile si experientiele facute in decursulu epidemiei de versatu au doveditu, cumcà cá motivu principalu spre estinderea bólei se póte considerá posaitulu negligiatu de càtra populatiune in decursulu atatoru ani. Negligenti'a aceast'a a adusu dupa sine cele mai mari rele in sinulu comunei brasiovene, sute de persóne au caditu jertfa acestei bóle, comerciulu si industri'a au inceputu se stagneze, suferindu, din incidentulu acestei bóle, cetatianimea pierderi necomputabile.

Magistratulu urbanu 'sí tiene de datorintia, de a contribui pe deoparte la nimicirea bólei, ce grassează, ear' pe de alta parte la impedecarea, cá se nu se mai ivésca vr'o epidemia de o astufeliu de categoria in dècursulu acestui seculu si in genere in venitoriu.

Dorinti'a aceast'a se póte realisa in primulu locu prin ecsoperarea unei posairi (vaccinari) neintardiate si generale.

Magistratulu astépta din partea populatiunei spre acestu scopu o imbraçisiare calduróssa a acestei tendentie, unu concursu energicu si cu resultatu imbucuratoriu din partea conducatoriloru institutelorn de invetiamentu si invetiatoriloru, deórace este ocasiune bine venita, spre a se chiarificá poporului urmarile avantagióse, ce le possede posaitulu.

Art. de lege XIV din anulu 1876, si anume §-ulu 93 dispune, cumcà parintii si tutorii, in genere toti aceia, càrora le este concrediuta ingrijirea copiiloru, suntu obligati, cá se ié dispositiuni spre posàirea copiiloru in primii ani ai vietiei, la casu, déca nu au avutu adeveratulu versatu.

Posàirea are de a se esoperá de càtra medicii brasioveni, provediuti cu diplom'a, si acei practici in urmatoriulu modu:

1. In vecinatati, posàirea copiiloru din anulu primu alu etatii si aceloru mai betrani de unu anu.
2. In scólele èlementare, posàirea copiiloru acelora, cari inca nu au fostu posàiti si cari nu au avutu versatu.
3. In scóle si familii, posàirea celoru trecuti peste 15 ani, chiaru si in acelu casu, déca au fostu odata posàiti.

Posàirea in vecinatati si scoli se esopereaza fara plata; se concede posàirea copiiloru si a casa pe lenga remunerarea respectivului medicu.

Brasiovu, in 8 Ianuariu 1881.

Magistratulu cetatii.

☛ Rogamu pe toti domnii, càti voiescu a avé numerii acestei foi dela inceputulu anului, a grabi cu prenumeratiunea.

Adnimistratiunea.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 4 Februariu st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	109.30	Imprumutulu cu premiu ung. . . .	108.50
Imprumutulu cailoru ferate ungare . .	125 75	Losurile p. regularea Tisei si a Segediu.	107.10
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	83.20	Rent'a de harthia aust.	72.80
dto. (II-a emissiune)	99.80	„ de argintu „ .	73.90
dto. (III-a emissiune)	86.50	„ de auru „	89.10
Bonuri rurale ungare	97.—	Losurile din 1860 .	129.75
dto. cu cl. de sortare	95.50	Actiunile bancei austr.-ungare . . .	821.—
Bonuri rurale Banat-Timis. . . .	95.50	„ bancei de creditu ungare . . .	259 —
dto. cu cl. de sortare	93.75	„ bancei de creditu austriace . . .	282.80
Bonuri rurale transilvane	93 75	Argintulu in marfuri .	—.—
„ croato-slav. . .	97.—	Galbini imperatesci .	5.53
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung. . .	94.25	Napoleond'ori . .	$9.38\,^{1}/_{2}$
		Marci 100 imp. germ..	58 —
		Londr'a . . .	118.75

Cursulu Bursei de Bucuresci

dela 22 Ianuariu/3 Februariu 1881.

Valori	Dobanda	Scadenti'a Cupóneloru	Cerute	Oferite
Oblig. rurale convertite	6%	23 Apr. 23 Oct.	88 —	$88\,^{1}/_{2}$
Imprum. Oppenheim . . .	8%	1 Ian. 1 Iul.	106.—	108.—
Oblig. domeniale	8%	idem	$103\,^{1}/_{2}$	104.—
„ Cred. fonc. rurale	7%	1 Iul. 1 Ian.	$99.\,^{1}/_{2}$	100.—
„ Cred. fonc. urban	7%	idem	94 —	$94.\,^{1}/_{2}$
Imprumutulu comunei Bucuresci	8%	1 Iul. 1 Ian.	$101.\,^{1}/_{2}$	102 —
Act. cailor fer. romane	5%	1 Iuliu	55.75	
Oblig. nóue ale statului	6%		$93\,^{1}/_{2}$	$93\,^{3}/_{8}$
Actiele Bancei Romanii		1 Ian. 1 Iul.	570.—	575.—
Dacia, cump. de asig. Act. (fr. 500) . . .	8%	1 Ianuariu	200.—	205.—
Losuri municipale (lei 20)			27.—	28 —
Renta romana.	5%		78 —	$78\,^{1}/_{2}$
Argintu contra auru . .			101.—	$10[illegible]\,^{1}/_{2}$

Editoru: Iacobu Muresianu. Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.